

BILJANA LIPIĆ, INSTRUKTORICA PLESA

TANGO JE KREACIJA U MOMENTU

*Zagrljaj u pokretu,
sjedinenje duša, metafora
života i mogućnost da
osjetimo ranjivost samoće
kao i snagu jedinstva
unutar sebe i pred svijetom*

Biljana Lipić, tango instruktorica i umjetnica sa osamnaest godina iskustva, rođena je Sarajka, koja trenutno živi i radi u Velikoj Britaniji u Cornwallu. Jedna je od pionira britanske tango zajednice i kulturne scene, a njen jedinstven rad i doprinos su prepoznati internacionalno. Njen medijski rad uključuje pojavu na filmu "Evita" i na ITV dokumentarnom filmu "Tell Tale Signs", kao i treniranje plesača za "Strictly Dance Fever" i glumaca u filmu "Love and Other Disasters..." Jedna je od osnivačica plesne škole u I-M-Pulse. Otkako zna za sebe htjela je biti plesačica. Sa raznim vrstama plesnih časova počela je od ranih tinejdžerskih dana. Bavila se i borilačkim vještinama, što je za nju, kako kaže, u nekim aspektima forme, jedna vrsta plesa.

Kad ste se prvi put susreli sa tangom?

• Kao tinejdžer plesala sam klasični (ballroom) tango na Sarajevskim plesnim večerima i u plesnim školama, a nekoliko mjeseci nakon dolaska u Veliku Britaniju 1992. godine, u Londonu sam se prvi put sreća sa autentičnim argentinskim tangom.

Šta Vas je privuklo?

• Zov koji sam osjetila u srcu čak i prije nego sam započela sa časovima! Sada već znam da je to bio zov osjećanja sigurnosti, ali u isto vrijeme i slobode koju pronalazim kroz tango! Također, muzika i sama ideja tanga su mi dozvolili da istražim dubine i širine sebe kao i drugih, sve kroz senzualno zadovoljstvo, koje ovaj ples pruža!

Ko je najviše utjecao na Vas kad je tango u pitanju?

• Ja zaista nisam imala nikoga da je nešto značajnije utjecao

na mene. Moje iskustvo je nekako uvijek akumulativno, možda zato što u svakom trenutku tražim blis! Tako da su se ponekad najveći utjecaji dogodili kroz sam ples sa partnerima, a ponekad bih došla do saznanja kroz ono što sam dobila od svojih učitelja ili od scenskih plesača.

Kolektivni gubitak osjećaja za ritam

Zbog čega je tango poseban ples?

• Tango zaista jeste poseban ples. Stalno nas podsjeća na jedinstvo i upotpunjenost koje možemo osjetiti u srcima. Tango zapravo produbljava našu spoznaju sebe kao unikatnog tjelesnog bića koje ima svoju osu i stoji na svoje dvije noge, ali koje je isto tako uvijek u nekoj vrsti pokreta kao i relacije sa drugima i sa njihovim osama kroz osjećaj ravnoteže i unutar muzike. Ti drugi su naša ogledala, dijelovi nas samih koje smo možda zaboravili ili otudili od sebe, a tango nam pomaže da se sjetimo. Ponekad naravno, kao i sve drugo što je zaista stvarno, tango može još i više da pojača osjećaj osamljenosti i otudenosti. Tako da ga to čini i rizičnim, plesom na kanapu između raznih svjetova i polariteta! Ipak, njegov zov je uvijek kreacija u momentu - improvizacija do maksimuma u toku koje možemo postati svjesni svojih kreativnih nagona kao i izbora koje pravimo.

Šta je najteži dio prilikom učenja drugih ljudi? S kojim problemom se najčešće susrećete?

• Sa sve većom otudenosti od tijela, iako tijelo stalno koristimo za sebe i u komunikaciji sa drugima! Stidljivost, nekomotnost i neopuštenost pred drugima, skrivanje

• Za mene je učenje kružni proces, tako da koliko god ja druge učim, toliko i oni mene uče. Ono što ja želim podijeliti jeste osjećaj dubinske povezanosti sa svim kroz sebe i svoje srce, ali i eleganciju i ljepotu tjelesne forme u pokretu. Fluidnost i muzikalnost, totalnu predanost koju osjećamo kada smo zagrljeni

• Prve korake pripisujem Paulu Langeu, trenutno jednom od najpoznatijih učitelja u Londonu, koji je i sam tada pokušavao naučiti tango. Moj argentinski učitelj bio je Gustavo Naveira. Dosta je definisao moje razumijevanje strukture tanga, koje mi je kasnije pomoglo pri učenju drugih

od pogleda drugih i želja da budemo nešto drugo prije nego se osjećamo slobodni u svojoj koži! Strah od intimnosti. Također, često osjećaj da nekako kolektivno gubimo osjećaj ritma u sebi i sa okolinom - problemi sa ravnotežom, tjelesnim stavom i također integracijom pokreta u čitavom tijelu, kao i sa raznim drugim aspektima našeg bića kao što su emocije i misli.

Šta je po Vama dobar plesač?

• Dobar plesač je neko ko se osjeća slobodno i sretno u svojoj koži i u svom pokretu, ko je svjestan svoga tijela u pokretu do minijturnih detalja, a ipak u mogućnosti da svo to znanje otpusti i zaboravi dok pleše! Onaj koji ima hrabrosti da otjelovi istinu momenta kao i svojih osjećaja i da prenese sebe i druge u svijet ljepote i duha. Neko ko je u stanju slušati i izražavati sebe dok pleše sa drugima, a ko se također, nesebično dijeli sa drugima. Neko ko može da improvizuje i da pravi slobodan izbor - ima slobodnu volju.

Kakve emocije se javljaju kod Vas prilikom plesanja?

• Raznolike, šarolike - koliko partnera toliko emocija, koliko različitih momenata toliko boja - mada po mom mišljenju i znanju, više nego emocije, prilikom plesanja nam se javljaju kinestetičke senzacije i osjećaji. Dosta toga uvijek zavisi i od prostora u kome plešem i onih koji taj prostor vode i stvaraju, ali i od vrste muzike koja se pušta. Tako da nekad to je melanholija i tuga, nekad radost, nekad blis, pa onda opet nekad frustracija, nekad razdraganost i želja za igrom, žudnja, kaos i unutrašnji damar, nekad ... samo osjećaj bivstva i ničega drugog.

Sarajevo vs. Cornwall

• Kad pomislim na Sarajevo mislim na roditelje, djetinjstvo, na pjevanje sa horom i pobjedu na Malom šlageru sa pjesmom o Vučku, na planine, snijeg, skijanje, na prve tinejdžerske ljubavi i prijateljstva, na plesne večeri, na karate klub... A onda na strah, prazninu i na želju da pobjegnem od svega. Na izgubljeno djetinjstvo i dom, i žudnju za njihovim povratkom. Ali, isto tako i na osjećaj zahvalnosti za sve ono što mi je tamo dato, a što mi je omogućilo da se otisnem u svijet i nađem sebi novi prostor za izraz! Već pola života živim u Velikoj Britaniji, pa mi je to drugi dom. Volim kozmopolitost, osjećaj individualnosti kao i distance koju to pruža - mogućnost izbora (u ponekim dijelovima života) - ali sve ovo za mene ima i drugu, težu i negativniju stranu.

Snaga i fluidnost

Kako biste opisali Vaš stil plesanja?

• Nešto između tradicionalnog i modernog tanga. Smatram da je potrebno duboko poznavati tradiciju i uopće srž plesa da bi se došlo do originalnosti i nečega što bi se moglo nazvati svojim stilom. Kad sve ide najbolje - moji kvaliteti su fluidnost, muzikalnost, 'playfulness', elegantnost, ali i snaga - bar tako drugi kažu.

Postoji li mjesto na svijetu osim Argentine gdje se može osjetiti ta posebna tango energija?

• Argentina je zasigurno specijalno mjesto kada je tango u pitanju, ali ovih dana je moguće pronaći pravu tango energiju i širom svijeta - u Holandiji, Francuskoj, Belgiji, Americi...

Vaša definicija tanga je...

• Kolektivni ritual kao i način samospoznaje kroz kreativnu aktivnost. Zagrljaj u pokretu, sjedinjenje u duša, metafora života i mogućnost da osjetimo ranjivost samoće kao i snagu jedinstva unutar sebe i pred svijetom. Način da izgradimo svijet za sebe.

Čime se bavite pored tanga?

• Normalnim životom. Vezama sa partnerima, sa roditeljima, prijateljima - kreativnom djelatnošću izraženom kroz modernu umjetnost i prevodenje plesa u druge forme - teatar, film, vizuelnu, live art umjetnost... Duhovnom praksom kroz meditacije i druge vrste rada. Volim provoditi vrijeme u prirodi i sa prirodom, volim hod i duge šetnje. Kako sada živim u Cornwallu pored mora, voljela bih naći vremena i načina da naučim surfati. ♦